

УВѢДѢХЪ, ВѢДѢЛЪ єсмъ и пр. прич. вѣд-
дый, вѣдѹшій.*)

2) Іамъ, наст. Іамъ, Іаси, Іастъ, мн.
Іамы, Іасте или Іадите, Іадатъ. буд. сиѣмъ
сиѣси, сиѣстъ; мн. сиѣмы, сиѣсте, сиѣдатъ
повел. Іаждѣ да Іастъ, мн. Іадимъ, Іадите,
да Іадатъ. буд. сиѣждѣ да сиѣстъ, мн.
сиѣдемъ, сиѣдите, да сиѣдатъ. неопре-
дѣлително иакл. Іости, сиѣсти, причас. Іа-
дый, Іадѹшій, сиѣдый сиѣдѹшій. Други-
те времена правилно ся скланять: Іадохъ,
сиѣдохъ, Іалъ єсмъ, сиѣлъ єсмъ.

3. Іамамъ. наст. Іамамъ, Іамаши, І-
матъ; мн. Іамамы, Імате, Іамутъ, буд. воз-
іамамъ, возіамаши возіматъ; повел. Іамкїй
да Іамкетъ; мн. Іамкемъ, Іамкїте да І-
амкютъ. прош. Іамкїхъ, возилкїхъ; прич. І-
мый, Імкї Іамкїшій.

4. Существителный-аглаголь єсмъ, кому-
то спряженіе-то ся изложи вече по-напредъ.
По єсмъ ся спряга и отрицательный-а иќесмъ.

*) Учащателно-то вѣдаю въ наст. сѧ скла-
на по първо-то спраженіе както вѣдаю, вѣдає-
ши, прош. вѣдахъ, увѣдахъ и проч., вѣд. замы-
стввл отъ вѣмъ, увѣмъ, повел. увѣждѣ. Така
исто и сложны-те: Ісповѣдю, проповѣдю, за-
повѣдю и проч.